

8.MARS

INNLEDNING PÅ

DS-LEDERKONFERANSE

39A.5

19 01103 1991

39A.5-1-20

8.3 innledning til DS-lederkonferansen. Deler av innledninga er ikke skrevet fullt ut, men i stikkordsform.

8.3 85 som er siste året vi har tilstrekkelige rapporter fra, gikk ca 15 000 i tog og det var arrangementer på mer enn 90 steder.

8.3 er en stor massebevegelse i Norge. Svært mange partijenter deltar i dette arbeidet. Også arrangementer noen steder der vi ikke er.

Det første utgangspunktet mitt i dag er at det altså er slik at det gjøres et stort arbeid med 8.mars. Dersom partiet tok mer alvorlig på å diskutere hvordan dette arbeidet skulle drives, ville det trolig være mulig å oppnå ganske mye mer uten så mye mer arbeid. Vi skal altså ikke i hovedsak diskutere hvordan vi skal få igang arbeid, men hvordan vi skal virke inn på arbeid som allikevel gjøres.

Færre rapporter de siste åra. Masse flotte initiativer, jentene får det til ofte mot alle odds. Få jenter gjør masse arbeid. Kultur, radio, presse. Yngre jenter, ta natta, ta 6 timersdag. Noen flere manneinitiativer.

På den andre siden - stivner. En rapport stiller spørsmål om 8.mars er noen massebevegelse. Fått gjennom våre saker, mindre kamp, ev. de samme motsigelsene med de samme folk. Vanskelig å trekke flere folk med i arbeidet, særlig arbeidet med selve toget. Færre tog, ingen tog bedre enn små tog.

Samtidig har vi utvikla vår kvinnepolitikk og lagt grunnlaget for å utvikle 8.mars videre som del av vår strategi. Utfordringa er å kombinere politikken

med massearbeid, offensiv i forhold til nye grupper av kvinner.

Det andre utgangspunktet er sjølsagt den politiske betydninga av 8.mars.

8.3 bevegelsen har i stor grad bestemt retningen på kvinnekampen i Norge. Kamp om linja.

* vanlige kvinners krav (tvangspulingparolen i starten) til vekt på barnehager, arbeid, abort osv.

* samtidig allsidighet, stadig nye områder sett med kvinneyne.

* mot parlamentarisk innretning, bl.a i abortkampen

* internasjonal solidaritet, ikke bare med kvinner på et snevert grunnlag, støtte til frigjøringskampen. Kamp om Sovjet. Enestående internasjonalt. Fortsatt et problem noen steder.

* kamp på enkeltsaker som 6 timersdagen lønnskompensasjon, nå normalarbeidsdagen

* linje for enhet, utfra perioden med to tog. Ikke tilfreds med egne, riktige tog, ville prege kvinnebevegelsen som helhet, legge premisene.

* kampen om kvinnes dag eller kvinneorganisasjonenes dag, eller om hvem som har skullet bestemme. Oslo kvinnehuset, lukket, uavhengig av massebevegelsen, la opp en taktikk over flere år for å komme ut av den situasjonen, komite med aktive, interesserte fra ulike levende kvinnemiljøer, vedtak på åpne møter. Ikke isolere kvinnebevegelsen, men stadig utvide.

Trekke inn på enkeltsaker, spre kvinnebevissthet, lære om helheten med kvinneyne, ny verden for mange. Komme tilbake til.

Kamper vi har vunnet, virkeligheten har vært på vår side. Tatt form av krangler, fruktesløst?, to tog, vi sikkert feil, men i hovedsak en politisk kamp.

8.3 bevegelsen har avgjort kampene. arbeidet og aktivismen over hele landet tusener har deltatt i kampene om den kvinnepolitiske linja. Konkret arbeid.

Samtidig den mest omfattende form for kvinneorganisering, organisering på grunnlag av kjønn. Masse kvinner og jenter med ulikt utgangspunkt og enkeltstandpunkter organisert rundt et felles politisk program. KFs initiativer over hele landet gjør at parolegrunnlagene er relativt like, voldsom styrke. En fellesnevner for kvinnebevegelsen i Norge, og et nettverk av enorm betydning selv om vi ikke på noen måte utnytter det. Her ligger i realiteten kvinnebevegelsens (i videste forstand) organisatoriske grunnplan, tilsvarende fagbevegelsens klubber og foreninger. Med 8. marstoget som medlemsmøte. Hva brukes 8.marsnettverket til lokalt mellom slaga?

Ligger en svær kampkraft. Eks. støtte i kvinnekamper.

Kvinnelige delen av arbeiderklassen en spiss. Med andre styrker og svakheter enn det trad, kjerneproletariatet. Ikke organisert som klasse og kjønn. 8.marsnettverk av kvinner, særlig i arbeiderklassen, med både kvinnepolitisk og faglig politisk utgangspunkt er en viktig del av arbeidet med en slik organisering.

Prinsippprogrammet vårt sier at det er mulighet for breie allianser blant kvinner, i 8.mars-bevegelsen prøver vi dette i praksis.

ER DET SLUTT PÅ MOTSIGELSENE? PÅGÅR DET INGEN KAMPER I DAG?

Mange steder relativt fredelig, rutine men også bra diskusjoner med nye folk.

Lene Løken; FRa barrikade til gerilja. Slutt på den tida da vi sto på barrikadene, nå er "vi" i posisjoner og må kjempe der hver for oss og det er mye vanskeligere. Beskrivelse av en del av kvinnebevegelsen på 70-tallet, men overser fullstendig KF og at det fortsatt fins en massebevegelse.

Politisk henger dette sammen med synet på betydningen av massekampen blant kvinnene i forhold til å få kvinner inn i posisjoner i samfunnet og jobber der. Og i siste instans også med synet på "kvinneregjeringa".

Vi også for endel typer posisjoner i partiet, i fagbevegelsen og org, og vi er for kvinner i ledelse. MEn helt avgjørende kvinneorganisering, kvinnebevissthet som bare kan sikres gjennom en massebevegelse i ryggen. Avgjørende strategisk spørsmål. Politisk bare vi som legger vekt på uavhengig kvinneorganisering og kvinnekamp. Både AP og SV i partiet. Begynt å utvikle seg en diskusjon, hvorfor er kvinnene fortsatt lavtlønte osv. når vi har verdensrekord i regj.storting sov.

8.3 idag er en viktig del av kampen for at massebevegelsen fins og at den er viktig, avgjørende for forandring. At

det er vanlige kvinner som er de virkelige heltene. Kan ytre seg gjennom kampen om tog, er det noe vits i, en del av de gamle traverne faller av, ikke nødvendigvis gjennom åpen politisk kamp. Ålesund SV i fjor + oss sjøl, mange steder trassa dette.

Samtidig viktig å utvikle motsigelsen mellom kvinnebevegelsen og "kvinneregjeringa". Alt for stor grad gått fri. Dette må gjøres gjennom større vekt på 8.mars som kamdag for konkrete krav som er skarpt og aktuelt formulert, konfrontasjoner mellom kvinnebevegelsen og lokale og sentrale myndigheter, arbeidsgivere osv. 6 timersdag, kvinnelønna, videoforskriftene og utlendingslover aktuelle felles kamp-saker over hele landet, lokalt f.eks. barnehager. Ikke gi slipp på allsidigheten.

HOVEDPROBLEMET

Hovedproblemet de fleste steder er å trekke nye folk med i arbeidet. De samme faste orker ikke mer, da kommer alle ideer om å prøve noe annet enn tog istedenfor, noe mer spennende.

Formen stivna ikke istand til å fange opp det som faktisk skjer. Gamle komiteen sender ut et brev, kommer få eller mange. Gå på omgang, overlate til likestillingsutvalget osv.

Et utslag av den vanlige motsigelsen at det finnes ikke folk og det finnes folk i massevis. Men også et linjespørsmål.

Linja vår for å organisere 8.mars er nettopp ei linje for levende organisering. Komiteen fra ifjor, ev. KF tar initiativ og får med seg interesserte fra tidligere + oppsøker nye grupper,

miljøer der det har skjedd noe i året som har gått. Ikke pr.brev, men personlig. Og gjennom partiet. Her har partiet kanskje noe av sin aller viktigste rolle.

Eks. fra Oslo. I år blir det svært viktig å trekke med noen fra førskolelærerne og assistentene i 8.marskomiteen/arbeidet. Nye deler av det lesbiske miljøet er kommet nærmere KF og for ikke å snakke om jenter fra det antirasistiske arbeidet. Jenter fra Kvinnenens tariffaksjon. Partiet delta i å finne fram til egne folk, ev. våre egne folk som bindeledd for å dra nye grupper med.

Oslo er greit, men ingen nye hos oss. De aller fleste steder fins det faglige kvinner som er opptatt av kvinnelønn, ansatte i barnehager som er opptatt av det, det fins antirasistiske unge jenter, det har skjedd et eller annet i året som gikk. Mange steder har hatt positive erfaringer med å trekke med nye unge jenter. Hvor har det vært bråk og bevegelse? Bøllekursene er en flott kilde til nye 8.marsaktivister, Alta-eksemplet. Og det behøver jo på ingen måte være eksperter, eller representere formelt klubb/forening eller anti-rasistisk organisasjon. Tvert imot, representasjon er ofte en hindring. Men enkeltpersoner kan sikre at paroler blir diskutert, at flere trekkes til miljøet.

Og dessuten, med nye folk blir det plutselig diskusjon om de gamle parolene.

Jeg tror dette er nøkkelspørsmålet. Ikke bare praktisk å få flere med. Linjespørsmål. ER det bare vi få som er her som er opptatt av kvinnesak i disse tider, eller er det faktisk et grunnlag

for stor aktivitet. Vi bryter med de tradisjonelle rammene for hvem en tenker er opptatt av kvinnesak. Kvinnesak som noe bare noen er opptatt av, til noe for alle vanlige kvinner.

Utgangspunkt for å diskutere hvordan 8.mars kan brukes konkret til å organisere den kvinnelige delen av arbeiderklassen. Nettopp ved å bygge opp et samarbeid mellom kvinnebev./KF og faglig aktive. Strategisk betydning. Begynne med lite. Kanskje at noen typiske faglige kvinner deltar i 8.marskomiteen og tar parolediskusjonen (av noen paroler) opp i sin klubb/fagforening. Kanskje ved at 8.marskomiteen lager møte om kvinnelønna/KVinnenes tariffaksjon og at partiet mobiliserer aktivt gjennom sine faglige kontakter. Det trenger ikke være folk i faglige posisjoner. OG at partiet tar vare på alle kontakter, hvem var på møtet? HVem snakket jeg med i telefon? Oppsøke viktige foreni ger/klubber og spørre hva slags krav de synes er viktige, kanskje skaffe partiet/KF nye kontakter.

Og diskutere ungdom. Skolene, muligheter for temadager (likestilling obligatorisk i mønsterplan). ANti-rasisme, anti-porno, TA natta tilbake. Behøver ikke nødvendigvis sitte i komiteen.

Dette er den viktigste formen for bredde. og hovedformen for taktikken vår. I folk, miljøer osv. Vi er for at folk i partier er med, men ikke for at de spiller den dominerende rollen. Der de gjør det og vi f.eks. er avhengig av samarbeid med partiene , må det legges opp en taktikk for å endre situasjonen. Fins mye erfaring. Bare gjennom å ha levende miljøer represen-

tert kan vi øve press på f.eks.AP-damer, til å støtte opp om toga.

NB! IKke KF + partiene minus AKP.

Dette er ikke til hinder for å utvikle taktikk for å få viktige kvinnemiljøer til å delta i 8.marsarbeid. Lite bevisst taktikk i det hele tatt. Noen steder KF (og våre) veldig defensive. FORhandler ikke politisk utfra at det er dem som gjør jobben, men villige til å kripe for enhet. Starter på minimum og rygger. Eller begynner med sjølsensur. større problem før, kan komme igjen hvis breiere og mer kamp. Hver 8.mars som et mål i seg sjøl, ikke som ledd i en strategi.

Vi bygger en svær enhetsfront blant kvinnene og må utvikle en taktikk i forhold til de andre delene av fronten.

MENNA

Alliansen mellom de to spissene. Endel bra initiativer.

For tilslutning i fagforening og klubber, gjerne på eget politisk grunnlag.

For opprop, stands osv. mot porno innretta på mobilisering til tog.

Viktig at menn engasjerer seg for å slåss for linja med at 8.mars også er en dag da vi mobiliserer menn i kampen.

TOG/ANDRE ARRANGEMENTER

Alle arrangementer må tjene tog. VI prioriterer ta 6 timersdagen og ta natta tilbake i tillegg.

HEMMELIGE TOG

GJøres kjent/blest/strid, paroler, tid og sted kommer alltid for seint ut og til for få.

SJØLVE DAGEN

Hvem går i toget? Hvordan ta vare på alle dem som går? KK-abb. KF-medlemskap, underskriftskampanje? Vi vil vite hvem flest mulige er for arbeidet videre.

PARTIET

Etterlyses mer diskusjon, vi har mye politikk å legge fram til diskusjon. VI kan gå i spissen for å skjerpe paroler, dra opp politisk kamp. Verneplikt fungert slik noen steder.

Diskutere hvordan 8.marsarbeidet skal brukes til å trekke nye miljøer inn i den kvinnepolitiske diskusjonen.

styrke partiets og KFs innflytelse .

Styrke samarbeidet faglig/kvinner nå nye grupper av kvinner i arb eiderklassen.

Mobilisere unge jenter

Utvikle alliansen med menna.

HVordan utnytte alle partiets ressurser med relativt enkle midler? eks. lærere kan lage ulike former for temaer rundt 8.mars.



Til diskusjonen

1. Vurder situasjonen i 8.marsbevegelsen. Politiske motsigelser, styrker og muligheter, svakheter og problemer.

2. HVa kan konkret gjøres for å snu tendensene til stagnasjon?

a. Er det mulig å øke antallet tog?

b. HVordan skjerpe den politiske kampen? både i 8.marsbevegelsen og i konfrontasjon med "kvinneregjeringa"?

c. HVordan få med flere/nye folk i arbeidet?

Ta opp spesielt hvordan vi kan bruke 8.mars til å mobilisere arbeiderkvinner og ungdom.

Hva kreves av partiet for å få det til?

Diskuter sp.2 med utgangspunkt i et eller to av stedene som er representert i gruppa.

3. Diskuter Ta 6 timersdagsaksjoner 8.mars i forhold til de stedene som er representert i gruppa.

4. Diskuter hvordan partiet kan styrke sin kvinnepolitiske innflytelse i 8.marsarbeidet.

... og ...

... og ...